

Ivanka Blažević Kiš, rođena 1960. godine, hrvatska je pjesnikinja, spisateljica za djecu i mlade, ilustratorica i knjižničarka.

Pjesme je objavljivala u književnom časopisu "Riječi" (ogranak Matice hrvatske Sisak), "Europskom glasniku" (24/2019.) te u "Antologiji Jutra poezije" (Nikica Krajina i Željko Buklijaš, nakladnik Jutro poezije, 2020.).

Napisala je nekoliko knjiga za djecu: "Brzi Teo i spora Naya" (Naklada Semafora, 2014.), "Mrak, Danči i Mark" (Naklada Semafora, 2016.), "Mladi gospodin Aqua" (Studio Moderna, 2021.), "Mitja i potrrresss" (Studio Moderna, 2021.), te zbirku pjesama "Moja žena piše dobre stihove" (Naklada Semafora, 2018.).

Ilustrirala je knjigu "Jučerdanasputra : kaobajke" Silvije Šesto.

Imala je desetak samostalnih izložbi slika, instalacija i nakita.

Dnevna doza nježnosti

Na šanku grijemo pogled,
zimsku kožu.

Smijemo se sličicama.

Graviramo prehladene misli.

Kao da nisu ogromni problemi ispod šanca.

Namigujemo likovima u ogledalu.

Pružaju riječi poput čarobnih zvečki.

Zveckaju hipnotičke kovanice,
zagasiti odgovori.

Toči se popodne, besramno, lagano.

Kao da nije borba u zraku,
kao da ne čiste politiku ispod noktiju.
Previše glasova kljuka usijano vrijeme.

Na šanku prosipamo krznene poglede.
Lijepimo lažne etikete na naborana čela.

Rastežemo razgovor o bivšoj rokerici
s frizurom Marge Simpson.

Cvili joj punđa dok ispija piće.

Imaš smiješne pokrete dok govorиш o fikciji
i gladiš bradu poput Tagorea.

Vidim ti uskličnike u glavi.

Ugrijanom jagodicom mi dotičeš madež
(naslijedenu točku mojih pretkinja).

Opet se smijemo,
pušteni s fantomske lanaca.

Smijemo se pelikanovim kljunovima
na vakumiranom ekranu.

Divimo se.

kako su mirni,
kako se nježno dodiruju.

Otok

Po navici,
hvataš najnižu prečku.
Jučerašnje niti će odlučiti dalje.
Budi mi noćas ljubavno utočište!
Dopustit lov na jasnije odgovore!
Budi toplo more i lJuljaj me,
u ritmu plesa sretnih ptica!

Možda ću opustiti puckava pluća i
ispjevati tijelo.
Radi mi noćas sve što ljubavnici rade!
Možda ću izmjeriti strah.
Ti, dvojniče,
budi mi bezbroj puta ljubavnik!

Možda ću polako doroniti do izvora
i ukrasti više zemaljskog vremena.
(pomiriti se sa Stvoriteljem).
Takav je život na otoku,
gdje rastu divovske banane i
gdje ja još nisam potpuno.